

RESUM DE JURISPRUDÈNCIA

TRIBUNAL DE JUSTÍCIA DE LA UNIÓ EUROPEA

1. [Sentència](#) del 31 de març de 2022, del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Contractes.

El TJUE declara ajustat al dret de la UE el fet que un poder adjudicador pugui exigir requisits més estrictes de capacitat tècnica i professional dels licitadors que els establerts en la legislació nacional, sempre i quan siguin adequats per garantir que el licitador tingui les competències tècniques i professionals adequades per executar el contracte. Així mateix, declara que la comprovació a posteriori per part de l'autoritat de gestió o per part d'una auditoria no pot afectar la legalitat de l'adjudicació del contracte.

2. [Sentència](#) del 7 d'abril de 2022, del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, referent als recursos propis de la UE.

El TJUE resol la petició de la decisió prejudicial que té per objecte la interpretació de l'article 3, apartats 1 i 2 del Reglament núm. 2988/1995 del Consell, de 18 de desembre de 1995, relatiu a la protecció dels interessos financers de la Unió Europea.

En tal sentit, assenyala que es conforme a la normativa comunitària l'establiment pel dret nacional d'un termini perquè els destinataris invoquin les irregularitats de la decisió de la reclamació de les quantitats abonades indegudament. També indica que el destinatari d'una decisió de recuperació de les quantitats percebudes indegudament ha de poder invocar en tot cas l'expiració del termini previst en l'article 3.2, paràgraf primer, de l'esmentat reglament o, si és el cas, el termini ampliat d'acord amb el que preveu l'article 3.3 d'aquell, a l'efecte d'oposar-se a l'execució forçosa de les esmentades quantitats abonades i percebudes indegudament.

TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

3. [Sentència 56/2022](#), de 5 d'abril de 2022, del Tribunal Constitucional, en recurs d'empara.

La qüestió que es planteja en el recurs d'empara interposat pel grup Socialista i Units per Avançar era determinar si vulnerava el dret a la representació política del grup parlamentari recurrent la decisió de la mesa del Parlament de Catalunya per la qual es va acordar la utilització del procediment de votació electrònica per a elecció d'un senador autonòmic, la proposta del qual corresponia al grup que va presentar el recurs d'empara.

El TC recull la pretensió dels recurrent en apreciar que si bé la decisió inicial de la Mesa d'optar pel sistema de votació electrònica és acceptable, "un cop sol·licitada la reconsideració del grup parlamentari afectat en un escrit en què es manifesta que les circumstàncies polítiques concurrents posaven en risc de bloqueig la facultat del grup parlamentari d'aconseguir la designació per l'Assemblea del candidat proposat, la mesa hauria d'haver optat pel procediment de votació que, sense restringir la facultat de l'Assemblea de votar o no al candidat proposat, elegible per majoria simple, impedís que pogués constituir una majoria de bloqueig emparada en la possibilitat de formular un vot negatiu sense cap alternativa".

Per això, arriba a la conclusió que, ateses les especials circumstàncies que concorrien en aquest cas, la mesa del Parlament de Catalunya hauria d'haver decidit que la votació es realitzés pel sistema de paperetes, per la qual cosa, en no haver adoptat aquest sistema, es considera que dita decisió va vulnerar el dret de representació política del grup parlamentari socialista (article 23 CE).

TRIBUNAL SUPREM

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA

4. [Sentència núm. 417/2022](#), de 4 d'abril, de la Secció Tercera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, en recurs de cassació, per la qual es declara que pot considerar-se formulada l'oposició del contractista prevista en l'article 109.1.d) del Reglament que desenvolupa el TRLCSP un cop transcorregut el termini atorgat per l'Administració, però abans de la notificació de la resolució del contracte, ja que s'ha d'entendre l'aplicació supletòria de l'article 73.3 de la LPACAP i que, en tot cas, són obligatòries la sol·licitud i l'emissió del corresponent òrgan consultiu (de la Comissió Jurídica Assessora en el cas de Catalunya).
5. [Sentència núm. 422/2022](#), de 5 d'abril, de la Secció Tercera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, en recurs de cassació en matèria de transparència.

El TS declara que el règim jurídic de les reclamacions davant les resolucions expressives o presumptes dels ens locals de la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia en matèria d'accés a la informació pública està integrat per la normativa estatal i autonòmica, amb el benentès que opera la clàusula de supletorietat del dret estatal i el caràcter bàsic de la LTBG sobre l'abast objectiu del dret a l'accés a la informació pública.

6. [Sentència 437/2022](#), de 7 d'abril, de la Secció Cinquena de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem. Recurs de cassació en matèria d'implantació de reglaments autonòmics.

El TS declara que la via de la jurisdicció contenciosa administrativa és viable per a la implantació dels reglaments autonòmics la nul·litat dels quals s'insta per vulnerar els preceptes constitucionals que regulen el repartiment de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes. En tal sentit, declara la possibilitat d'acudir, alternativament, a la jurisdicció contenciosa administrativa o interposar davant el Tribunal Constitucional un conflicte de competències a l'hora d'impugnar per part de l'Administració general de l'Estat un reglament aprovat per una comunitat autònoma quan la impugnació es basa en la vulneració del repartiment de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes fixades en la Constitució.

7. [Sentència núm. 444/2022](#), de 8 d'abril, de la Secció Tercera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, en recurs de cassació d'interès cassacional objectiu per a la formació de doctrina. Contractes.

El TS interpreta l'article 35 del TRLCSP en relació amb la nul·litat dels contractes i declara improcedent el reconeixement del quantum indemnitzatori per lucre cessant en els casos en què s'hagi declarat la nul·litat d'un contracte. No es poden equiparar els efectes de la declaració d'un contracte amb els efectes derivats de la resolució d'un contracte per incompliment, ja que el contrari suposaria desnaturalitzar el caràcter sinal·lagmàtic de les obligacions de les parts d'un contracte.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

SALA SOCIAL

8. [Sentència núm. 385/2021](#), de 25 de novembre de 2021, de la Sala Social del **Tribunal Superior de Justícia de Navarra**, per la qual declara el dret d'una treballadora al servei d'una administració pública a ser readmesa i a la consideració d'indefinida no fixa, ja que va ser acomiadada com a conseqüència de la cobertura

Àrea de Presidència
Secretaria General

de la plaça que ocupava per un funcionari de carrera. Així mateix, declara que la celebració de nombrosos contractes temporals continuats suposa un frau de llei i declara la competència de la jurisdicció social per enjudiciar i resoldre aquests casos, donat el caràcter laboral de la recurrent.